

paa Grund af Sætteffkipperbevillingsystemet har stillet sig, vel kan ansees stemmende med Næringslovgivningens almindelige Grundsætninger, at betragte den som fri Næring.

ad § 7.

Før Loven af 29de Decbr. 1857 udkom, antoges Reglerne om Stedet, hvor Borgerstabet af Skibsføreren skulde tages, ifølge de iøvrigt ikke tydelige Bestemmelser i Frdn. af 12de August 1672, Raags Art. af 25de Januar 1707 § 20 jfr. § 1, Frdn. af 8de Januar 1802 § 70, at være følgende: Borgerstabet tages i den Kjøbstad, hvor Skipperen boer, er han bosat paa Landet, tages Borgerstabet i den nærmeste Kjøbstad eller i den Kjøbstad, under hvis Tolddistrikt den Havn hører, hvorfra han farer; den Skipper, der har taget Borgerstabet i en Kjøbstad, kan fare fra hvilken By han vil, men flytter han til en anden Commune, maa han tage nyt Borgerstabet. Disse Regler har man maattet ansee forsaavidt forandrede ved Lov af 29de Decbr. 1857, som den Skipper, der tager Bopæl paa Landet, nu formeentlig istedetfor Borgerstabet i vedkommende Kjøbstad vil have at løse sædvanligt Næringsbeviis. Det er saaledes i Overensstemmelse med de gjældende Regler, naar det er foreslaaet, at Skipperen skal tage Borgerstabet eller Næringsbeviis i den Kjøbstad eller i den Landjurisdiction, hvor han er bosiddende, og der er da hertil knyttet en Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes, saafremt han intetsteds har Bopæl, i hvilket Tilfælde det synes at være det Naturligste, at Adkomstdocumentet erhverves paa det Sted, hvor Skibet hører hjemme.

ad § 8.

Saa vel paa Grund af Skippernærings Bestaaenhed som af Hensyn til Skipperens Forhold til Næder og Besfragter vil det formeentlig findes i sin Orden, at det i Reglen ikke tilstedes at forene dette Erhverv med anden bunden Næring. Imidlertid kan der dog tænkes Tilfælde, hvor særdeles Omstændigheder kunne tale for at indrømme en saadan Forening f. Ex. hvor Vedkommende er gift, og den paa gjældende anden Næring agtes drevet af hans Hustru. Til det i denne § foreslaaede Forbud

imod at forene Borgerstabet eller Næringsbeviis som Skipper med andet Borgerstabet eller Næringsbeviis er der derfor knyttet den Tilsporing, at Indenrigsministeriet skal være benhændigt til ved Bevilling, der udfærdiges i Kongens Navn, derfra at gjøre Undtagelse.

ad § 9.

Den i denne § foreslaaede Bestemmelse, at ethvert Skibs Hovedrheder skal være ansvarlig for den Næringsstat, som den for ham farende Skipper er ansat for, og udrede samme for ham, saasnart den er forsalben, mod Regres til Skipperen, er allerede nu for Kjøbenhavns Vedkommende anordnet ved det i Raadstueplacat af 26de Mai 1790 bekendtgjorte Rescript af 21de f. M. De Grunde, som have ledet til at give en saadan Bestemmelse for Kjøbenhavns Vedkommende, tale imidlertid i det Væsentlige ligeledes for at gjøre den almindelig, idet den er særdeles egnet til at forhindre de Ulemper med Hensyn til Afgiftens Opkrævning, som ellers vilde flyde af, at Skibsførerens Ophold paa Hjemstedet ofte er kortvarigt og falder paa ubestemte Tider. Det skjønnes derhos ikke at kunne have nogen Betænkelighed at paalægge Næderne en saadan Forpligtelse, da han i ethvert Fald med Lethed vil kunne erholde Refusion for sit Udlæg i det Skibsføreren tilkommende Vederlag.

ad § 10.

Da det ved det foreliggende Lovudkast er tilfattet, saavidt muligt at bringe Søneringen ind under den almindelige Næringslovgivning, vil det formeentlig findes tilstrækkeligt, at der med Hensyn til de i denne § angivne Punkter henvises til de vedkommende Bestemmelser i bemeldte Lovgivning.

ad § 11.

Den her foreslaaede Bestemmelse er optaget efter Forslag af Foreningen til Søfartens Fremme.

ad § 12.

Med Hensyn til Ophøret af Afdgangen til at erhverve Sætteffkipperbevilling henvises til det Ovenførte, og hvad Ophævelsen af de øvrige herommelbte Bestemmelser angaaer, skal man kun bemærke, at denne er en simpel Følge